

پطرس و کرنیلیوس

¹و در قیصریه مردی کرنیلیوس نام بود، یوزباشی فوجی که به ایتالیایی مشهور است.² و او با تمامی اهل بیتش متقی و خداترس بود که صدقه بسیار به قوم می‌داد و پیوسته نزد خدا دعا می‌کرد.³ روزی نزدیک ساعت نهم، فرشته خدا را در عالم رؤیا آشکارا دید که نزد او آمده، گفت: ای کرنیلیوس! آنگاه او بر وی نیک نگریسته و ترسان گشته، گفت: چیست ای خداوند؟ به وی گفت: دعاها و صدقات تو بجهت یادگاری به نزد خدا برآمد.⁵ اکنون کسانی به یافا بفرست و شمعون ملقب به پطرس را طلب کن که⁶ نزد دباغی شمعون نام که خانهاش به کناره دریا است، مهمان است. او به تو خواهد گفت که، تو را چه باید کرد.⁷ و چون فرشته‌ای که به وی سخن می‌گفت غایب شد، دو نفر از نوکران خود و یک سپاهی متقی از ملازمان خاص خویشان را خوانده،⁸ تمامی ماجرا را بدیشان باز گفته، ایشان را به یافا فرستاد.

⁹روز دیگر چون از سفر نزدیک به شهر می‌رسیدند، قریب به ساعت ششم، پطرس به بام خانه برآمد تا دعا کند.¹⁰ و واقع شد که گرسنه شده، خواست چیزی بخورد. اما چون برای او حاضر می‌کردند، بیخودی او را رخ نمود.¹¹ پس آسمان را گشاده دید و طرفی را چون چادری بزرگ به چهار گوشه بسته، به سوی زمین آویخته بر او نازل می‌شود،¹² که در آن هر قسمی از دواب و وحوش و حشرات زمین و مرغان هوا بودند.¹³ و خطابی به وی رسید که: ای پطرس، برخاسته، ذبح کن و بخور.¹⁴ پطرس گفت: حاشا، خداوند! زیرا چیزی ناپاک یا حرام هرگز نخورده‌ام.¹⁵ بار دیگر خطاب به وی رسید که: آنچه را خدا پاک کرده است، تو حرام مخوان.¹⁶ و این سه مرتبه واقع شد که در ساعت آن طرف به آسمان بالا برده شد.

¹⁷و چون پطرس در خود بسیار متخیر بود که این رؤیایی که دید چه باشد، ناگاه فرستادگان کرنیلیوس خانه شمعون را تفحص کرده، بر درگاه رسیدند،¹⁸ و ندا کرده: می‌رسیدند که شمعون معروف به پطرس در اینجا منزل دارد؟¹⁹ و چون پطرس در رؤیا تفکر می‌کرد، روح وی را گفت: اینک، سه مرد تو را

Petrus und der Hauptmann Kornelius

¹Es war aber ein Mann zu Cäsarea, mit Namen Kornelius, ein Hauptmann der Abteilung, die die italische genannt wurde,² der war fromm und gottesfürchtig mit seinem ganzen Haus, und gab dem Volk viel Almosen und betete immer zu Gott.³ Der sah in einer Erscheinung um die neunte Stunde am Tage deutlich, wie ein Engel Gottes zu ihm eintrat und zu ihm sprach: Kornelius!⁴ Er aber sah ihn an, erschrak und sprach: HERR, was ist? Er aber sprach zu ihm: Deine Gebete und deine Almosen sind hinaufgestiegen zum Gedächtnis vor Gott.⁵ Und nun sende Männer nach Joppe und lass holen Simon, mit dem Beinamen Petrus,⁶ Der ist zu Gast bei einem Gerber Simon, dessen Haus am Meer liegt; er wird dir sagen, was du tun sollst.⁷ Und als der Engel, der mit Kornelius redete, hinweggegangen war, rief er zwei seiner Knechte und einen frommen Soldaten von denen, die ihm Gefolgschaft leisteten,⁸ und erzählte ihnen alles und sandte sie nach Joppe.

⁹Am nächsten Tag, als diese auf dem Wege waren und der Stadt näherkamen, stieg Petrus auf das Dach, zu beten um die sechste Stunde.¹⁰ Und als er hungrig wurde, wollte er essen. Während sie ihm aber etwas zubereiteten, geriet er in Verzückung¹¹ und sah den Himmel aufgetan und etwas wie ein großes leinenes Tuch zu ihm herabkommen, das an vier Zipfeln gebunden und auf die Erde herabgelassen wurde.¹² Darin waren allerlei vierfüßige Tiere der Erde und wilde Tiere und kriechende Tiere und Vögel des Himmels.¹³ Und es geschah eine

Stimme zu ihm: Steh auf, Petrus, schlachte und iss!¹⁴ Petrus aber sprach: O nein, HERR; denn ich habe noch nie etwas Gemeines oder Unreines gegessen.¹⁵ Und die Stimme sprach zum zweiten Mal zu ihm: Was Gott rein gemacht hat, das mache du nicht unrein.¹⁶ Und das geschah dreimal; und das Tuch wurde sogleich wieder hinaufgenommen in den Himmel.

¹⁷ Als aber Petrus noch darüber nachdachte, was die Erscheinung zu bedeuten hat, siehe, da fragten die Männer, von Kornelius gesandt, nach dem Hause Simons und standen an der Tür,¹⁸ riefen und fragten, ob Simon, mit dem Beinamen Petrus, hier zu Gast wäre.¹⁹ Während aber Petrus nachsann über die Erscheinung, sprach der Geist zu ihm: Siehe, drei Männer suchen dich;²⁰ so steh auf, steig hinab und geh mit ihnen und zweifle nicht, denn ich habe sie gesandt.²¹ Da stieg Petrus hinab zu den Männern, die von Kornelius zu ihm gesandt waren, und sprach: Siehe, ich bin's, den ihr sucht; was ist der Grund dafür, dass ihr hier seid?²² Sie aber sprachen: Kornelius, der Hauptmann, ein frommer und gottesfürchtiger Mann mit gutem Ruf bei dem ganzen Volk der Juden, hat Befehl empfangen von einem heiligen Engel, dass er dich sollte holen lassen in sein Haus und die Botschaft von dir hören.²³ Da rief er sie hinein und beherbergte sie. Am nächsten Tag machte er sich auf und zog mit ihnen, und einige Brüder von Joppe gingen mit ihm.

²⁴ Und am folgenden Tag kamen sie nach Cäsarea. Kornelius aber wartete auf sie und hatte seine Verwandten und die

می‌طلبید.²⁰ پسرخواستہ، پایین شو و همراه ایشان برو و هیچ شک مبر زیرا که من ایشان را فرستادم.²¹ پس پطرس نزد آنانی که کرنیلیوس نزد وی فرستاده بود، پایین آمده، گفت: اینک، منم آن کس که می‌طلبید. سبب آمدن شما چیست؟²² گفتند: کرنیلیوس یوزباشی، مرد صالح و خداترس و نزد تمامی طایفه یهود نیک‌نام، از فرشته مقدس الهام یافت که تو را به خانه خود بطلب و سخنان از تو بشنود.²³ پس ایشان را به خانه برده، مهمانی نمود. و فردای آن روز پطرس برخاسته، همراه ایشان روانه شد و چند نفر از برادران یافا همراه او رفتند.

²⁴ روز دیگر وارد قیصریه شدند و کرنیلیوس خویشان و دوستان خاص خود را خوانده، انتظار ایشان می‌کشید.²⁵ چون پطرس داخل شد، کرنیلیوس او را استقبال کرده، بر پایهای افتاده، پرستش کرد.²⁶ اما پطرس او را برخیزانیده، گفت: برخیز، من خود نیز انسان هستم.²⁷ و با او گفت گوکنان به خانه درآمده، جمعی کثیر یافت.²⁸ پس بدیشان گفت: شما مطلع هستید که مرد یهودی را با شخص اجنبی معاشرت کردن یا نزد او آمدن حرام است. لیکن خدا مرا تعلیم داد که هیچ‌کس را حرام یا نجس نخوانم.²⁹ از این جهت به مجرّد خواهش شما بیت اُمّل آمدم و الحال می‌پرسم که از برای چه مرا خواسته اید.³⁰ کرنیلیوس گفت: چهار روز قبل از این، تا این ساعت روزه‌دار می‌بودم؛ و در ساعت نهم در خانه خود دعا می‌کردم که ناگاه شخصی با لباس نورانی پیش من بایستاد³¹ و گفت: ای کرنیلیوس، دعای تو مستجاب شد و صدقات تو در حضور خدا یادآور گردید.³² پس به یافا بفرست و شمعون معروف به پطرس را طلب نما که در خانه شمعون دُباغ به کناره دریا مهمان است. او چون بیاید با تو سخن خواهد راند.³³ پس بیت اُمّل نزد تو فرستادم و تو نیکو کردی که آمدی. الحال همه در حضور خدا حاضرم تا آنچه خدا به تو فرموده است بشنوم.

³⁴ پطرس زبان را گشوده، گفت: فی‌الحقیقت یافته‌ام که خدا را نظر به ظاهر نیست،³⁵ بلکه از هر اُمّتی، هر که از او ترسد و عمل نیکو کند، نزد او مقبول گردد.³⁶ کلامی را که نزد بنی‌اسرائیل فرستاد، چونکه به وساطت عیسی مسیح که خداوند همه است به

nächsten Freunde zusammengerufen.²⁵ Und als Petrus hineinkam, ging ihm Kornelius entgegen und fiel ihm zu Füßen und betete ihn an.²⁶ Petrus aber richtete ihn auf und sprach: Steh auf, ich bin auch nur ein Mensch.²⁷ Und während er sich mit ihm unterhalten hatte, ging er hinein und fand viele, die zusammengekommen waren.²⁸ Und er sprach zu ihnen: Ihr wisst, dass es einem jüdischen Mann nicht erlaubt ist, mit einem Fremdling Umgang zu haben oder zu ihm zu kommen; aber Gott hat mir gezeigt, keinen Menschen gemein oder unrein zu nennen.²⁹ Darum habe ich mich nicht geweigert zu kommen, als ich geholt wurde. So frage ich euch nun, warum ihr mich habt holen lassen?³⁰ Kornelius sprach: Vor vier Tagen habe ich gefastet, bis zu dieser Stunde. Um die neunte Stunde betete ich in meinem Hause, und siehe, da stand ein Mann vor mir in einem hellen Kleid³¹ und sprach: Kornelius, dein Gebet ist erhört, und deiner Almosen ist gedacht worden vor Gott.³² So sende nun nach Joppe und lass herrufen einen Simon, mit dem Beinamen Petrus, der ist zu Gast in dem Hause des Gerbers Simon am Meer; der wird, wenn er kommt, mit dir reden.³³ Da sandte ich sofort zu dir; und du hast wohl getan, dass du gekommen bist. Nun sind wir alle hier gegenwärtig vor Gott, zu hören alles, was dir von Gott befohlen ist.³⁴ Petrus aber tat seinen Mund auf und sprach: Nun erfahre ich in Wahrheit, dass Gott die Person nicht ansieht;³⁵ sondern in jedem Volk, wer ihn fürchtet und recht tut, der ist ihm angenehm.³⁶ Er hat das Wort

سلامتی بشارت می‌داد،³⁷ آن سخن را شما می‌دانید که شروع آن از جلیل بود و در تمامی یهودیه منتشر شد، بعد از آن تعمیدی که یحیی بدان موعظه می‌نمود،³⁸ یعنی عیسی ناصری را که خدا او را چگونه به روح‌القدس و قوّت مسح نمود که او سیر کرده، اعمال نیکو بجا می‌آورد و همه مقهورین ابلیس را شفا می‌بخشید زیرا خدا با وی می‌بود.³⁹ و ما شاهد هستیم بر جمیع کارهایی که او در مرزوبوم یهود و در اورشلیم کرد که او را نیز بر صلیب کشیده، گشتند.⁴⁰ همان کس را خدا در روز سوم برخیزانیده، ظاهر ساخت،⁴¹ لیکن نه بر تمامی قوم بلکه بر شهودی که خدا پیش برگزیده بود، یعنی مایانی که بعد از برخاستن او از مردگان با او خورده و آشامیده‌ایم.⁴² و ما را مأمور فرمود که به قوم موعظه و شهادت دهیم بدین که خدا او را مقرر فرمود تا داور زندگان و مردگان باشد.⁴³ و جمیع انبیا بر او شهادت می‌دهند که هر که به وی ایمان آورد، به اسم او آمرزش گناهان را خواهدیافت.⁴⁴ این سخنان هنوز بر زبان پطرس بود که روح‌القدس بر همهٔ آنان که کلام را شنیدند، نازل شد.⁴⁵ و مؤمنان از اهل ختنه که همراه پطرس آمده بودند، در حیرت افتادند از آنکه بر اُمّت‌ها نیز عطای روح‌القدس افاضه شد،⁴⁶ زیرا که ایشان را شنیدند که به زبانها متکلم شده، خدا را تمجید می‌کردند.⁴⁷ آنگاه پطرس گفت: آیا کسی می‌تواند آب را منع کند، برای تعمید دادن اینانی که روح‌القدس را چون ما نیز یافته‌اند؟⁴⁸ پس فرمود تا ایشان را به نام عیسی مسیح تعمید دهند. آنگاه از او خواهش نمودند که روزی چند توقف نماید.

dem Volk Israel gesandt und Frieden verkündigen lassen durch Jesus Christus, welcher ist HERR über alle.³⁷ Ihr wisst wohl, was in ganz Judäa geschehen ist, angefangen in Galiläa nach der Taufe, die Johannes predigte,³⁸ wie Gott Jesus von Nazareth gesalbt hat mit dem Heiligen Geist und Kraft; der ist umhergezogen und hat wohlgetan und gesund gemacht alle, die vom Teufel überwältigt waren; denn Gott war mit ihm.³⁹ Und wir sind Zeugen all dessen, das er getan hat im Lande Judäa und in Jerusalem. Den haben sie ans Holz gehängt und getötet.⁴⁰ Den hat Gott auferweckt am dritten Tag und ihn erscheinen lassen,⁴¹ nicht dem ganzen Volk, sondern uns, den von Gott vorher erwählten Zeugen, die wir mit ihm gegessen und getrunken haben, nachdem er auferstanden war von den Toten.⁴² Und er hat uns geboten, dem Volk zu predigen und zu bezeugen, dass er von Gott bestimmt ist zum Richter der Lebenden und der Toten.⁴³ Von diesem zeugen alle Propheten, dass durch seinen Namen alle, die an ihn glauben, Vergebung der Sünden empfangen sollen.

⁴⁴Während Petrus noch diese Worte redete, fiel der Heilige Geist auf alle, die dem Wort zuhörten.⁴⁵ Und die Gläubigen aus den Juden, die mit Petrus gekommen waren, entsetzten sich, weil auch auf die Heiden die Gabe des Heiligen Geistes ausgegossen wurde;⁴⁶ denn sie hörten, dass sie mit Zungen redeten und Gott hoch priesen. Da antwortete Petrus:⁴⁷ Kann jemand noch das Wasser verwehren, dass diese getauft werden, die den Heiligen Geist empfangen haben gleich wie auch

wir?⁴⁸ Und er befahl, sie zu taufen in dem Namen Jesu Christi. Da baten sie ihn, einige Tage dazubleiben.